

[Jørgen Jørgensen.]

der er Brug for for at imødekomme et rimeligt Krav om, at de virkelig gode Stude betales med en Tillægspris gennem den Fond, der her oprettes.

Men naar man ogsaa paa dette Omraade stiller stadig større Krav og siger, at der skulde have været en Bundpris, og at der skulde have været taget mere med end Stude, ogsaa Kvier skulde have været med, saa siger jeg: Ja, men hvis disse Krav skal honoreres, vil det medføre, at Destruktionen maa nedsættes i betydelig Grad. Gennem Slagteafgiften paa 20, henholdsvis 15 Kr. faar man et Beløb at raade over baade til Tillægspris paa Stude og til Destruktion af Køer. Der er ingen Tvivl om, at hvis denne Destruktion ikke var foretaget, vilde der have været fuldkomment Kaos paa vort Kvægmarked. Naar vi aarligt plejer at udføre Hundredetusinder af Kreaturer, og denne Udførsel er standset i disse Aar, vilde der naturligvis have fundet en saadan Overfyldning af Kvægmarkedet Sted, at Forbruget slet ikke kunde have aftaget de Køer, der kom frem. Hvis denne Destruktion ikke var blevet gennemført, vilde vi have haft Kvægpriser, der var fuldkommen urimelige.

Men i samme Øjeblik man stiller Krav om, at der ydes særligt Tilskud til Kvier foruden til Stude, som der her er Tale om, vilde der blive færre Midler til Raadighed for Destruktion. Saa vilde det ikke være muligt at aftage de Kreaturer, som skulde skaffes til Side, til nogenlunde rimelig Pris.

Jeg tror, det vil være klogt at begrænse sine Krav ogsaa paa dette Omraade. Lader man den Ordning, vi nu har, fortsætte med de udvidende Muligheder, som ligger i denne Lov, saa vil jeg tro, at Landbruget vil kunne faa en Pris for sine Kreaturer, som er antagelig, og jeg tror, at hvis Loven bliver administreret ud fra de Synspunkter, som blev gjort gældende i Landbokommisionens Betænkning, vil der ogsaa være Mulighed for, at man i disse Aar kan faa en hel Del af de tuberkuløse Dyr sat ud af Besætningerne og derigennem kan forbedre Kvægbestanden her i Landet.

Hvis man indenfor denne Lovs Rammer søger at fortsætte ad samme Vej, som man nu er inde paa, og opretholder en Destruktion, der kan aftage tilnærmelsesvis alle de Kreaturer, der normalt kommer frem, samt giver et betydeligt Tillæg til Producenterne af Fedekvæg for de Dyrs Vedkommende, der ikke kan afsættes i Udlandet, vil der være skabt Muligheder for, at vi kan faa en Regulering af vor Kvægbestand, som er

rimelig, og som vil kunne danne Basis for en Kvægbestand, til bedre Tider formentlig kommer, baade for Afsætning af Køer og med Hensyn til Smørprisen, som hele det danske Landbrug og det danske Samfund kan være vel tjent med.

Hvis de Foranstaltninger, som her foreslaas, gennemføres, vil der ikke være skabt Forhold, hvorunder Landbrugets Vilkaar kan siges at være straalende, men der vil dog i al Almindelighed være skabt Forhold — forudsat, at Prisen for Flæsk og Smør i det væsentlige opretholdes, saaledes som de er nu, og forudsat, at den Rentesenkning gennemføres, som vi har drøftet for et Par Dage siden —, saaledes at den gennemsnitsdygtige Landmand med normal Gæld kan klare sig.

Ogsaa med disse Priser vil der være Folk, der vil være ude for store Vanskeligheder, fordi Prisstigningerne paa Flæsk og Smør, der har fundet Sted i den senere Tid, naturligvis virker forholdsvis langsomt for de Landmænd, der er langt tilbage med at betale. Der sidder mange Landmænd ude omkring med gammel Gæld, med Restancer, der skal betales, hvem forholdsvis gode Indtægter i en kort Tid ikke i tilstrækkelig Grad kan aflaste for de Vanskeligheder, de sidder i. Det vil ogsaa være saadan, at mange af de daarligt stillede Landmænd ikke har deres Produktionsapparat saa godt i Gang, at de er i Stand til straks at udnytte de stigende Priser. Men det vil være saadan med de Priser, der nu er for Landbrugsvarer, og med den Lettelse, der nu gives, og den Fordeling, der finder Sted, hvis disse Lovforslag gennemføres, at den middeldygtige Landmand med almindelig middelstor Gæld vil kunne komme igennem.

Og hverken det danske Landbrug eller noget andet Erhverv kan kræve, at man ved Støtteforanstaltninger paa kunstig Vis skal hjælpe dem til Kaar, der er særdeles straalende. Ethvert Erhverv i Landet — og der er vist et udstrakt Hensyn ogsaa overfor det danske Landbrug — kan i en Tid som den, vi gennemlever, med Rimelighed kræve en Beskyttelse for dem, der ellers vilde være nødt til at gaa fra Hus og Hjem paa Grund af Forhold, de ikke selv raader over og ikke selv er Skyld i; men ingen vil, den Dag der skal gennemføres Hjælpeforanstaltninger for et Erhverv med Støtte fra andre Erhverv, kunne kræve, at der skal fastsættes Priser, der gør det muligt at skabe særlig gyldne Tider.

Lige saavel som Maksimalprisen laa saaledes, at den gav særdeles gode Kaar